

*Гозуленко О. П.,**старший викладач кафедри українознавства, історико-правових та мовних дисциплін
Одеського національного морського університету**Чудак Є. М.,**студентка I курсу спеціальності «Транспортні технології»
Одеського національного морського університету*

МЕМ-КУЛЬТУРА – ОДИН З ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Анотація. У статті розглянуто особливості мемів як онімного компонента національно-мовної картини світу.

Проаналізовано меметичну природу власних назв у сучасному публічному просторі та особливості використання мемів у інтерактивному навчальному процесі. Крім цього, розглянуто погляди вітчизняних і зарубіжних дослідників на природу та диференційні ознаки мемів, з'ясовано способи та форми феномену мемного буття власних назв, визначено принципи використання мемів на заняттях із української мови.

Методологічною базою дослідження стали сукупність загальнонаукових лінгвістичних методів. Було використано описовий метод для інвентаризації та інтерпретації досліджуваних мемних феноменів у межах національно-мовної картини світу, методи аналізу та синтезу для ідентифікації онімних мемних компонентів, кількісний метод для встановлення обсягу онімних одиниць та мемних домінант у ландшафті.

Результати дослідження свідчать про популяризацію Інтернет-мемів у мові кіберпростору, їх вплив на розвиток мови загалом. Спілкування користувачів всесвітньої мережі за допомогою мемів сприяє створенню особливої субкультури зі своїми законами і традиціями. На тлі розвитку сучасних технологій народжується інтерактивна мережева лінгвістика, яка дає поштовх розумінню того, як спілкуються між собою люди за допомогою комп'ютерів та різноманітних гаджетів. Дослідження Інтернет-мемів є важливою складовою частиною розвитку й оформлення інтернет-лінгвістики як самостійного напрямку. У роботі зазначено, що мем є семіологічним визначенням знака і може розглядатися як мовний знак. Саму назву Інтернет-мему можна вважати пропріативом, адже вона містить усі ознаки, що зазвичай властиві традиційним власним назвам: виділення з низки інших, поляризація порівняно з іншими частинами лексичної системи, індивідуалізація та ідентифікація.

Використання на заняттях з української мови Інтернет-мемів підвищує рівень пізнавальної діяльності та мотивації студентів, зацікавлює їх, що сприяє бажанню виконувати різні види робіт, а відтак – засвоювати навчальний матеріал.

Ключові слова: меми, онім, мережева лінгвістика, семіологія, інтернет-меми.

Постановка проблеми. Тема інтернет-мемів у мові кіберпростору все більше привертає увагу науковців, оскільки спілкування користувачів всесвітньої мережі сприяє створенню особливої субкультури зі своїми законами і традиціями, яка, як

і будь-яка мовна система, впливає на розвиток мови загалом. На тлі розвитку сучасних технологій народжується мережева лінгвістика, яка дає поштовх розумінню того, як спілкуються між собою люди за допомогою комп'ютерів та різноманітних гаджетів, як розвивається сучасна мова. Дослідження інтернет-мемів є важливою складовою частиною розвитку й оформлення інтернет-лінгвістики як самостійного напрямку та інтерактивного методу вивчення української мови.

Існує багатий досвід українських та зарубіжних учених у теоретичному осмисленні власних назв як різноаспектних одиниць та етноспецифічних концептів, однак логіка наукового пізнання потребує звернення до нових наукових галузей та методик для онтологічного та епістемологічного витлумачення сутності власної назви. Широкоформатність та багатовекторність сучасного інформаційного ландшафту вимагає нових поглядів на власні назви як комплексні прояви мовних універсалій. Власні назви є інформаційними одиницями, що передаються суспільними каналами та виявляють усі характеристики мемів. Питаннями еволюційних моделей передачі культурної інформації займалися С. Блекмор, М. Годвін, Д. Деннет, Р. Докінз, Р. Мілнер, М. Мінські, У. Філіпс, О. Цур, Л. Шифман.

Студії, що концентруються на дослідженні системи поглядів та мотивів соціальних колективів, що мотивують її розповсюджувати меми, є меметикою. Вагома соціальна поведінка, поширення мемів є еволюційно зумовленою. У такий спосіб мем є витоком колективної рефлексії людського суспільства, що робить його культурним артефактом, де етнічна самосвідомість і самопізнання концентруються в ідеях, музичних та літературних творах, моді, звичаях тощо. У межах еволюційних досліджень вивченню меметики загалом як науки, яка досліджує структурні одиниці інформації (в тому числі культурної), що реплікується і передається/поширюється в людському суспільстві, присвятили праці С. Блекмор, Р. Броуді, Р. Докінз, Е. Тірон [1]. Вивчення мемів як феномена інтернет-комунікації та в контексті жанрової типології постфольклору здійснювали М. Белла [2], Л. Борсеї, Л. Весік, В. Естеві та ін. Серед вітчизняних дослідників окресленої проблематики та науковців ближнього зарубіжжя – В. Бережний [3], С. Катаєв [4]; Ю. Данилова [5], О. Змазнева [6], С. Канашина [7], О. Нежура [8], В. Неклєсова [9], Т. Савицька [10], Ю. Щуріна [11; 12].

Мем – це частина інформаційної структури, яка передається суспільними каналами, її відрізняє стислість, стрімке розповсюдження та емоційно-асоціативний зв'язок із подіб-

ними інформаційними структурами. Мем є породженням нової суспільної формації, культури участі, яка змінює фокус уваги до індивідуального самовираження за допомогою участі цифрової громади. Мем став проявом інформаційного суспільства, де основними принципами співіснування стають виробництво й поширення інформації, перетворення її на головний вид діяльності, на продукт, що має споживчу вартість, на впливового актора політичного дискурсу. Використання мемів у ролі соціальної валюти реалізує їх як повноправні центри впливу в соціальному дискурсі реального та цифрового аспектів буття багатьох етносів. Поняття мему, яке ввів у науковий обіг біолог Р. Докінз, стає дедалі поширенішим. Найчастіше визначаються два аспекти – широкий та вузький. З огляду на широкий контекст, до мемів можна віднести велику частину етнічного концептуального простору посеред інформаційного ландшафту (мелодії, крилаті вислови, засоби соціальної поведінки тощо). Усе вищезазначене є структурними одиницями культурних етнічних систем, що передаються від однієї людини до іншої неконтрольовано, вони є засобом трансляції інформації та формують цивілізаційну ідентифікацію носія. У вузькому смислі мему – це одиниці Інтернет-культури, які вірусно поширюються користувачами Мережі. Власні назви мають усі названі нами вище характеристики, що наводить нас на думку, що вони є мемами.

Ефективність навчання в умовах середньої освіти залежить від систематичності й послідовності засвоєння дидактичного матеріалу та передбачає безпосередню участь учнів та студентів у навчальному процесі. Упровадження новітніх цифрових розробок дає змогу якісно оновити традиційну модель навчання, розширити спектр дидактичних засобів, реалізувати перспективні форми і технології інтерактивного навчання. Актуальність пропонованого дослідження зумовлена необхідністю комплексного аналізу меметичної природи власних назв у сучасному публічному просторі та особливостей використання мемів у навчальному процесі.

Мета дослідження полягає в аналізі мемів як онімного компонента національно-мовної картини світу.

Об'єктом дослідження є власна назва як прояв національно-мовної картини світу, **предметом** є мему в інтерактивному процесі навчання. **Матеріалом дослідження** стали понад 100 мемоплексів.

Методологічною базою дослідження стали сукупність загальнонаукових лінгвістичних методів. Було використано описовий метод для інвентаризації та інтерпретації досліджуваних мемних феноменів у межах національно-мовної картини світу, методи аналізу та синтезу для ідентифікації онімних мемних компонентів, кількісний метод для встановлення обсягу онімних одиниць та мемних доміант у ландшафті.

Виклад основного матеріалу. Питання онімності має давню традицію в ономастиці й завжди було досить дискусійним. Власне ім'я є лінгвістичним знаком, використання якого настільки стилізовано, що воно функціонує як слово. Тут ми можемо стежити за логікою перетворення колись використовуваного іменування мему в стійке власне ім'я. Усі вони впливають із одноразового опису, який характеризує мем найкраще, а потім після численних актів використання ми вже маємо ім'я. Існує таке пояснення природи власного імені: воно завжди є монореферентним і стосується лише одного явища або однієї групи явищ. Із цього робимо висно-

вок, що ім'я завжди вказує на те, що референт у певному сенсі є унікальним у світі.

Звернемося до дефініції власної назви Н.В. Подольської: «Онім – слово, словосполучення або речення, мета якого – виділення поименованого об'єкта серед інших об'єктів, його індивідуалізація та ідентифікація» [13, с. 91]. В.В. Німчук у проекті української ономастичної термінології зазначає, що власна назва дається неживому об'єктові чи живій істоті для виділення їх із ряду інших однорідних об'єктів. Отже, назва мему, що виростає з його характеристики, стає його власною назвою та залишається такою попри всі зміни, що трапляються з мемом. Під час аналізу власних назв як елементів різних класів такі загальні аспекти є важливими: постійна взаємодія власних назв з іншими частинами лексики та природної лінгвістичної системи взагалі та паралельна постійна поляризація власних назв як елементів певних онімних систем щодо апелювання.

Власна назва – це «ім'я, дане певному об'єкту чи людині, щоб відрізнити його від серії подібних об'єктів» [14, с. 62]. Слідом за цим визначенням маємо зазначити, що будь-яка назва мему виконує саме таку процедуру: мем визначає і виділяється зі спільних ресурсів генерації, і дуже часто його ім'я має описовий характер: *Зомбоаячик* (телевізор, який робить із вас зомбі, наче зомбує), *Львівське метро* (уявне метро, яке начебто існує під м. Львів). Належність до єдиного є ключовою характеристикою власного імені, вона виконує своєрідну функцію і виявляється, коли індивідуальна розбіжність чітко ідентифікується із соціальною важливістю. Соціальна роль мемів як власних назв позначається й у розподілі предметів і явищ на категорії живих та неживих істот. Характеристика істота/неістота в її буквальному сенсі, тобто параметр, що вміщує в себе лексичні позначення людини, тварин аж до неживих об'єктів. Деякі мови розглядають власні імена як такі, що мають більший ступінь характеристики істота/неістота, ніж звичайні імена, хоча, знову ж таки, строго кажучи, немає жодної різниці в буквальній характеристиці істота/неістота між назвою *Вільям Шекспір* та дефініцією *автор Гамлета*. Найчастіше мему з участю людей носять їхні імена, а не є описовими: *Іво Бобул*. Хоча для кожного з цих мемів є описова назва, але більшість віддає перевагу саме прямим іменуванням.

Власні назви – це практично онімні концепти. Онімні концепти розуміються як одиниці зберігання інформації, одиниці ментальних або психічних ресурсів нашої свідомості, а також інформаційна структура, що відображає знання та досвід. Коли мова заходить про структуру онімного концепту, найбільш імовірно, що він має тривимірний характер:

- 1) вербальне поле, яке є самозрозумілим;
- 2) інформаційне поле, куди належить «автобіографічна» та загальна енциклопедична інформація про суб'єкт;
- 3) сенсорне поле, де зберігається візуальна, слухова та кінестетична інформація.

Дослідники інтерпретують власне ім'я як величезний інформаційний кластер, блок. Це зумовлюється здатністю власної назви бути згустком уявлень людини про світ, згорнутим текстом культури. Саме ім'я може бути пресупозицією до будь-якої іншої інформації. М. Данесі виокремлює таку категорію власних назв, як **імена спадщини (heritage names)**. Сюди він відносить такі оніми, що сприймаються суспільством як такі, що мають старовинну якість. Їх образ – це річ, що була ство-

рена в давнину, залишилася з минулих літ або має шляхетне походження. Сюди належать такі, що мають конотації артистизму, елегантності, високого класу тощо.

Отже, власну назву мему можна вважати пропріативом. Він має всі ознаки оніма: індивідуальність, назва надається мему, щоби виокремити його від кластеру подібних йому об'єктів. Меми є частиною природної лінгвістичної системи, хоча й дуже молодими утвореннями, водночас вони мають і лінгвістичний статус, й онімний статус. Досить часто мем копіюється багато разів. Під час цього процесу частина мему може залишатися сталою, інша частина набуває інших образів, однак зміст центральної частини, триггеру, залишається стійким компонентом.

Отже, меми – це один із засобів перероблення, трансформації вкорінених та сталих або дуже впізнаваних культурних текстів у нові форми та комбінації. Мем – це частина інформації, яка передається суспільними каналами, її відрізняє стислість та швидке поширення. Назву Інтернет-мему можна вважати пропріативом, адже вона містить усі ознаки, які властиві традиційним власним назвам: виділення з низки інших, поляризація порівняно з іншими частинами лексичної системи, індивідуалізація та ідентифікація.

Як відомо, мем ще не був предметом вивчення в українській ономастиці. Відомим є факт, що термін «**МЕМ**» (meme) був уведений біологом Р. Докінзом у його монографії «Егоїстичний ген» в 1976. І хоча науковою темою монографії була генетична природа організмів, термін «**МЕМ**» став одним із найбільш цитованих. У цій науковій розвідці ми знаходимо порівняння мема з геном та твердження, що їхня мета збігається: масово поширюватися.

Мем вміщує доволі різні підходи до вивчення, так само є різноплановими й розуміння того, що саме є мемом. Як зазначалося вище, першим тлумаченням сутності мемів є визначення Р. Докінза: представниками мемів можна вважати ідеї, музичні мотиви, моду на вбрання, фрази з кінофільмів, і навіть засоби виробництва, як-от виготовлення горщиків чи будівання арок. Далі він зазначає, якщо «ідея закріплюється, можна сказати, що вона розмножується, поширюючись від мозку до мозку». Ця теза вважається одним із основоположних аспектів теорії меметики.

Меметика як наука про меми найчастіше зосереджується на еволюційному погляді культурної переадресації, тобто перенесення інформації. Найближчої до меметики вважається соціологія. Але, на відміну від соціології, меметика зосереджена на вивченні переконань, якими керуються соціальні групи та інші структури, тоді як соціологія фокусується на аналізі їхніх дій. Отже, меметика аналізує систему поглядів певної спільноти людей, що підштовхують її поширювати меми та встановлювати певні практики, які містяться в різноманітних мемах.

Згодом термін «**МЕМ**» став дуже поширеним для багатьох дисциплін: соціології, семіології, культурології, лінгвістики, біології, архітектури комп'ютерних систем тощо. Спектр того, що можна вважати мемом, є досить широким, і досі триває дискусія щодо його властивостей.

Візуалізація широко використовується для подачі навчального матеріалу. Під час навчання використовуються такі прийоми, як скрайбінг, хмари слів, інтелект-карти тощо. Інтернет-меми також набувають поширення як інструмент для спілкування не тільки у мережі, але й у освітній сфері.

Меми є поняттям лінгвістики, оскільки актуалізуються переважно за допомогою слів або лексикалізованих сполук; меми є поширеним явищем українського інформаційного простору; популярність мему, а отже, тривалість його перебування у мемофонді, залежить від того, настільки простими й зрозумілими є закріплені за ним образи; до основних функцій мему належать інформаційна, розважальна, естетична, емотивна, функція культурної пам'яті, пропагандистська, актуалізувальна.

Меми можна залучати на заняттях із будь-якого предмета. Ми створили лінгвістичні меми, в яких правила української мови подані у дещо незвичному осучасненому форматі.

Існують такі групи Інтернет-мемів: *креолізовані меми* (зображення, текст) і *текстові меми*. Креолізовані Інтернет-меми мають смислову систему, в якій виділяються структурні рівні – *вербальний*, *візуальний* і *музично-звуковий*, вони відіграють роль диспенсеромовного матеріалу в соціальній мережі.

Саме креолізовані Інтернет-меми в деяких випадках є платформою для створення впізнаваної фрази, що стає текстовим Інтернет-мемом і легко цитується в співтоваристві соціальної мережі з нульовим ступенем креолізації [2, с. 251].

У деякому розумінні Інтернет-меми діють як надмова. Вони не лише дають можливість для творчості, але й дозволяють представляти інформацію в максимально згорнутому вигляді, часто не користуючись навіть вербальними засобами, а посилаючи співбесіднику, наприклад, зображення або мелодійний програш, тим самим надаючи йому можливість самостійного знаходження сенсів і розширюючи комунікативний канал. Мем має на увазі якусь недосказаність, яка забезпечить увімкнення індивідуального досвіду, що заповнює смислові лакуни.

На заняттях з української мови меми можна використовувати під час:

- вивчення особливостей наголошування слів;
- вивчення правил з орфографії;
- вивчення частин мови;
- вивчення лексикології.

Найчастіше мемами-зображеннями стають ті, які ілюструють:

- незвичайні емоції та специфічний вираз обличчя зображеної особи, що виражає ставлення автора до ситуації;
- незвичайні обставини – дивну за формою і загадкову за змістом подію, момент з якої ми і можемо бачити;

– просто знайому ситуацію/героїв з якоїсь стрічки чи іншого об'єкту культури мас, історичну картину.

Мем, який є простим та виразним, відразу привертає увагу. Насамперед увагу молоді, тобто найчисельнішої і лабільної групи користувачів соціальних мереж, оскільки саме молодь активно випробовує все нове і користується всіма доступними засобами комунікації, у тому числі щоби привернути до себе увагу або лише нагадати про себе. Тому часто мему несуть у собі відбиток молодіжної субкультури з її емоційною насиченістю. Така емоційна насиченість створюється у тому числі і деяким неправильним використанням мови, зворотів, трактувань. Таким чином, можна стверджувати, що чим емоційнішим є мем, тим легше ми його сприймаємо і тим менш критичне маємо до нього ставлення, що у свою чергу приводить до виражених ефектів навіювання. Цей факт пояснює нелогічність і нерациональність мемів, які часто не несуть жодної корисної інформації. З іншого боку, підкреслена провокативність мему є чинником, що додатково стимулює спілкування. Оскільки він є часто порожнім і безформним, то відкриває широкі можливості для індивідуального наповнення його змістами і додаткового витягнення змістів.

З погляду структурної організації виділено такі текстові мему з використанням сленгових неологізмів:

- мему-слова: *разом, обрuch.*
- мему-словосполучення: *доброго ранку, добрий день.*
- фразові мему (коли мем становить цілу фразу, речення):

«Життя в неволі нічого не варте – краще смерть!» («Захар Беркут» Івана Франка).

За критерієм структури поданої інформації виокремлюють такі види інтернет-мемів: 1) текстові; 2) ілюстративні; 3) креалізовані; 4) відеомему.

Текстові інтернет-мему (вербальні) – це слова, словосполучення або речення, що стали надзвичайно популярними в Інтернеті. Одним з основних джерел «народження» та поширення таких об'єктів є орфографічні помилки («превед», «аффтар», «боян»). Текстові мережеві мему також можуть з'являтися на основі лінгвістичних зворотів, що вже давно стали кліше в певній суспільній чи професійній галузі (наприклад, «британські вчені довели», «ти ж психолог», «а чого досяг ти?», «будь мужиком» тощо).

Ілюстративні інтернет-мему (невербальні) представлені зображеннями реальних людей, кіногероїв, тварин тощо. Однією з основних причин їх популярності є відсутність невербальних засобів у знаково текстовому типі віртуального спілкування, що збільшує його емоційну складову частину та ускладнює передавання інформації. Зазначимо, що ілюстративні інтернет-мему є недовговічними, що пов'язано з інтенсивними змінами мережевого контенту: для вираження емоцій з'являються нові зображення, а вже відомі втрачають інтерес користувачів.

Креалізовані інтернет-мему (комплексні) утворюються шляхом інтеграції ілюстративної, текстової частин. Найбільш численна і популярна група мережевих мемів, адже вона поєднує емоційні та інформативні можливості. Ці мему характеризуються наявністю стабільної та варіативної частин. У більшості випадків вони мають гумористичний характер. Відрізняються різноманітністю тематики і висвітлюють актуальні суспільно-політичні події, міжособистісні стосунки, професійні, навчальні проблеми. Потужним джерелом креалізованих інтернет-мемів є кінематограф.

Відеомему виникають і розвиваються як за рахунок професійної зйомки (кліпи, фрагменти кінофільмів і телепередач, наприклад, Gangnam Style тощо), так і любительської, де особливою популярністю користуються сюжети з неадекватною, конфліктною поведінкою і нецензурною лексикою.

У результаті проведеного дослідження ми дійшли таких висновків.

Мем як феномен постфольклорної інтернет-творчості є як вербальним, так і графічно-візуальним та креалізованим текстом, що володіє жанровим та структуроутворюючим потенціалом у побудові інших семіотично ускладнених текстів постфольклору. Інтернет-мему зароджуються переважно в середовищі соціальних мереж та спільнот, проте поступово поширюються рештою каналів комунікації. На популярність і поширюваність мему впливає його здатність використовуватися в багатьох значеннях і різних комунікативних ситуаціях. За своїм змістовим наповненням мему належать до прецедентних феноменів, які в стисненому вигляді містять інформацію про актуальні події, формуючи відповідний контекст. У процесі комунікації впізнавання і «читання» цих конотацій мему забезпечує очікуваний результат досягнення головної ідеї тексту, що може слугувати джерелом для подальшого креативу. Мему стають джерелами постфольклорної творчості в інтернеті, а самі постфольклорні тексти є засобами міжкультурної комунікації, за допомогою яких висловлюється як певна думка, так і підтверджується власна референтність в межах комунікативного середовища.

Назву Інтернет-мему можна вважати пропріативом, адже вона містить усі ознаки, властиві власним назвам: виділення з ряду інших, поляризація порівняно з іншими частинами лексичної системи, індивідуалізація та ідентифікація.

Існують такі критерії визначення і властивості мему: мем з'являється спонтанно; мемом може бути будь-яка одиниця інформації: влучне слово, вираз, картинка або інший вербальний/невербальний знак; мем несе в собі більше інформації, ніж можна побачити на поверхні (він «посилається» на цілу ситуацію, сума його слів не дорівнює його значенню); тим не менш, мем підлягає еволюції: з часом залишається лише його форма, поняття про ситуацію зникає; форма мему в основному фіксована, якщо вона міняється, то це робиться свідомо, щоб дати антитезу або пристосувати мем під схожу ситуацію; мем почасти дуже швидко «вмирає» – але це стосується не всіх мемів, лише Інтернет-мемів. Літературні, культурні мему, кіномему живуть набагато довше, стільки, скільки живе творча спадщина письменників, режисерів та інших творців. Наприклад, люди цитують Т. Шевченка, літературу минулих століть.

Мем потребує «живильного середовища», «каталізаторів». Нині ідеальним середовищем для мему виступає Інтернет. Раніше такої можливості не було, тому мему розповсюджувалися повільно, з вуст у уста. Мему передавалися не горизонтально, як зараз, а вертикально, з покоління в покоління (наприклад, фразеологізми). На початку свого існування мем живиться як засіб визначення приналежності до вікової або соціальної групи (наприклад, фендому якогось виконавця або письменника).

Висновки. Мем – багатоаспектне явище, яке потребує подальшого глибокого вивчення (особливо вербальний мем); мем – поняття не нове, якщо вважати мему минулого влучні вислови, фразеологізми й усталені вирази; поняття мему під-

падає під семіологічне визначення знака; отже, вербальний мем може розглядатися як мовний знак; мем має нечітке визначення, але дуже широке значення (ситуація та асоціативність).

Використання на заняттях української мови Інтернет-мемів як інтерактивний метод підвищує рівень пізнавальної діяльності та мотивації учнів та студентів, зацікавлює їх, що сприяє бажанню виконувати ті чи інші види робіт, а відтак – засвоювати навчальний матеріал у співпраці, співтворчості, шляхом самостійної роботи думки.

Література:

1. Тирон Е. Мем – это «вирус ума». URL: <http://www.advertology.ru/article72035.htm> (дата звернення 28.04.2021)
2. Белла М.В. Мем як ефект построльової домінант в інтернеткомунікації / М.В. Белла. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Актуальні питання сучасної науки»: зб. наук. праць. Бережани, 2017. Вип.2. С. 250–253.
3. Бережной В.А. Интернет-мем и анекдот: к постановке проблемы. *Вісник Запорізького національного університету*. 2014. № 1. С. 135–144.
4. Катаев С.Л. Мем «бендеровец» как вирус ментальной эпидемии на Донбассе. *Методология, теория та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства*. 2014. Вип. 20. С. 165–167.
5. Данилова Ю.Ю., Нуриева Д.Р. Мем как структурное, функциональное и визуально-коммуникативное целое. *Наука и мир: международный научный журнал*. Волгоград: Научное обозрение. 2015. № 1(17). Т. 2. С. 37–41.
6. Змазнева О.А., Исаева Н.В. Феномен интернет-мема. *Русская речь*. 2014. № 3. С. 62–67.
7. Канашина С.В. Текстовые категории модальности и темпоральности в интернет-меме как образец современного креолизованного текста. *Вестник Рязанского государственного университета им. С.А. Есенина*. 2016. № 1 (50). С. 79–87.
8. Нежура Е.А. Новые типы креолизованных текстов в коммуникативном пространстве Интернета. *Теория языка и межкультурная коммуникация*. 2012. № 2. С. 47–52.
9. Неклесова В.Ю. Меми українського сегменту Інтернету. *Записки з ономастики*. 2016. Вип. 19. С. 151–162.
10. Савицкая Т.Е. Интернет-мемы как феномен массовой культуры. URL: http://www.infoculture.rsl.ru/NIKLib/althome/news/KVM_archive/.../2013-03_r_kvм-s3.pdf. (дата звернення 05.05.2021)
11. Щурина Ю.В. Интернет-мемы как источник комизма. *Человек, язык и текст: к юбилею Т.В. Шмелевой: сб. ст.* / Т.Л. Каминская, А.Н. Сперанская. Великий Новгород, 2011. С. 133–142.
12. Щурина Ю.В. Интернет-мемы: источники возникновения. URL: http://www.rusnauka.com/16_NPRT_2014/Philologia/7_170976.doc.htm (дата звернення 05.04.2021)
13. Подольская Н.В. Словарь русской ономастической терминологии. Москва: Наука, 1988. 192 с.
14. Бучко Д.Г., Ткачова Н.В. Словник української ономастичної термінології. Харків: Ранок-НТ, 2012. 256 с.

Gogulenko E., Chudak E. Meme culture is one of the interactive methods of learning the Ukrainian language

Summary. The article considers the features of memes as an onomastic component of the national-linguistic picture of the world.

In this article the memetic nature of proper nouns was analyzed in the modern public space and the peculiarities of using them in the interactive educational process. The views of national and international researchers on the nature, differential features of memes are considered. The ways and forms of the phenomenon of meme existence of proper nouns are clarified. The principles of using memes in the Ukrainian language lessons are determined.

The methodological basis of the study was a set of general scientific linguistic methods. A descriptive method was used to inventory and interpret the studied smaller phenomena within the national-linguistic picture of the world, the methods of analysis, synthesis to identify nominal meme components.

The results of the study indicate the popularization of Internet memes in the language of cyberspace, their impact on the development of the Ukrainian language in general. Communicating with users of the World Wide Web through memes helps to create a special subculture with its rules and traditions. With the development of modern technology, interactive linguistics is being born, which gives an impulse to the understanding of how people communicate with each other through gadgets. The article states that meme is a semiological definition of a sign. It can be considered as a proper noun because it contains all the features that are usually inherent in traditional proper names: selection from a number of others, polarization compared to other parts of the lexical system, individualization and identification.

The use of Internet memes in the Ukrainian language classes increases the level of cognitive activity of students, interests them, which motivates the desire to do some work, and to learn the material.

Key words: memes, onim, network linguistics, semiotics, Internet memes.